

ДЯДОВАТА ПИТКА

Руска народна приказка

Имало едно време един дядо и една баба. Дояло се веднъж на дядо питка и казал:

- Бабо, опечи ми питка!

Замесила бабата питката, турнала и малко сиренце и масълце. Опекла я. Станала от вкусна по-вкусна! Оставила я на прозорчето да изстине.

Постояла питката, постояла, па като се търкулнала – от прозорчето на двора, а от двора – на пътя...

Търкаляла се питката на пътя, а на среща и Зайо Байо иде и дума:

- Питке, ще те изям!

- Не ме яж, Зайо Байо, песничка ще ти изпея.

Казала това питката и запяла:

- Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дядо се не дадох,
на тебе ли ще се дам!

И питката се търкулнала. А Зайо Байо я изгледал, засмял се и рекъл:

- Изгоряла питка Зайо не яде!

Търкаляла се питката, търкаляла, срещнал я Кумчо Вълчо.

- Питке, ще те изям!

- Не ме яж Кумчо Вълчо, песничка ще ти изпея – и запяла:

- Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълчо ли ще се дам!

И хукнала да бяга. Кумчо Вълчо я погледал, погледал, засмял се и казал:

- Глупава питка не ям!

Търкаляла се питката, търкаляла... Срећнала Баба Меца и и дума:

- Питке, ще те изям!

- Не ме яж Бабо Мецо, песничка ще ти попея – и пак запяла:

- Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълча се не дадох,
на тебе ли, Мецо, ще се дам!

И пак се търколила. А Меца я гледа, гледа и си дума:

- Не е питка за Меца!

Търкаляла се питката, търкаляла, а ето насрећта и Кума Лиса. Гледа я тя, па и дума:

- Жива да си, здрава да си, питке! Колко си хубавичка, колко си миличка!

Зарадвала се питката, приближила се до Лиса и запяла:

- Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълча се не дадох,

на Баба Меца се не дадох,
на тебе ли ще се дам!

- Ах, колко хубава песничка! – казала Лиса. – Слушай, гълъбче!! Аз съм стара и недочувам. Седни на муцунката ми и я изпей още веднъж по-силно.
Качила се питката на Лисината муцуна и пак запяла:

- Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълча се не дадох,
на Баба Меца се не дадох,
на тебе ли ще се дам!

- Жива и здрава да ми бъдеш, питке! Песничката ти е много, много хубава! Как ми се иска пак да я чуя! Седни миличка на езика ми и пак я изпей, но още по-силно, за да я чуя добре! – казала Кума Лиса и си проточила езика.
Глупавата питка се зарадвала, че толкова много харесват нейната песничка, седнала на Лисиния език и запяла:

- Аз съм питка сладичка...
А Лиса – хап-хап-хап! – схрускала питката.

